

(Галатів, 5:14-21)

Спасителю наш, ми потребуємо Твого благословення для вивчення Твого Слова. Почуй нас і поблагослови нас в ім'я Твоє. Амінь.

Дорогі наші друзі, ми продовжуємо вивчати Послання до галатів святого апостола Павла. В 5-му розділі цього Послання апостол Павло говорить про свободу у Христі.

Існує три способи ведення християнського життя, однак два з них не працюють. Одним з цих двох недійсних способів є життя в дотримуванні вимог закону, що саме розглядає апостол Павло. Другий спосіб є життя за дозволом, що апостол Павло розглядає в своєму Посланні до римлян, 6-й розділ: після нашого спасіння благодаттю Божою чи можемо ми жити в гріху? Апостол Павло відповідає: "Господь забороняє". Людина не може жити в гріху та водночас бути християнином.

Третій спосіб жити християнським життям полягає в житті у свободі. Саме розгляду способу здійснення такого життя присвячує апостол Павло залишок цього розділу. Життя згідно вимог легалізму містить не лише Десять заповідей, але ще багато правил, вмічених у Біблії, котрих дотримуються сучасні віруючі. Апостол Павло говорить про те, що людина може виконувати всі вимоги закону, але все ж таки її життя не буде християнським. Ти можеш старанно дотримуватися вимог Десяти заповідей та всіх інших вимог і законів, котрі інші люди поставляють перед тобою, і все ж таки твоє життя не буде християнським. Також існують деякі люди, котрі вважають, що вони можуть робити все що їм заманеться, і при всьому цьому їхнє життя буде християнським. Точка зору таких людей є такою ж помилковою, як і точка зору законників. Християнське життя не є одним з цих двох; натомість це є воля в Ісусі Христі.

Апостол Павло говорить: "Аби тільки свобода ваша не стала приводом для догоджання плоті". Що здійснює благовістя благодаті Божої для віруючої людини? Саме благодать Господня звільняє нас від неправедних вчинків та дозволяє творити добро. Благодать Божа не звільняє нас у гріху, але вона звільняє нас ВІД гріха. Друзі мої, слід розуміти: віруюча людина намагатиметься радувати Бога не тому, що вона повинна робити це в рабській покорі, а тому, що вона є сином і сама бажає радувати свого Отця Небесного. Віруюча людина робить те, що бажає Бог, не через страх зробити щось протилежне та вороже Богові, а через власне бажання робити це, тому що Бог є Другом цієї людини. Бог є Той, Хто любить цю людину. Віруюча людина служить Богу не внаслідок тиску ззовні, наприклад, покоряючись вимогам закону, а через глибоке

внутрішнє переконання - через внутрішнє переконання в житті Ісуса Христа.

Ми служимо Богу-Владиці тому, що ми любимо Його. Господь наш Ісус Христос наказав Своїм учням: "Якщо ви любите Мене, тоді дотримуйтеся Моїх заповідей". Я часто роздумую про таке. Припустімо, один з Його учнів сказав би: "Я не люблю Тебе". Тоді сказав би Господь: "Ти можеш забути Мої заповіді"? Основа послуху полягає в любовному ставленні до Бога. І закон ніколи не зможе піднести нас на таке місце. Було неправильним навіть намагатися робити це дотриманням закону. В результаті люди отримали негативну добродійність, і саме такою негативною добродійністю переповнені сьогодні серця багатьох людей. О, якби тільки я був у змозі донести цю істину до сердець багатьох моїх сучасників! Ваша негативна добродійність є добродійністю внаслідок дотримання закону. Ви кажете: "Я не роблю цього і не дію таким чином". Однак що насправді ти робиш? Друже мій, всі законницькі системи призводять лише до появи негативної добродійності. Але вони ніколи не підносять людину до сфер дійсної добродійності та праведності, коли людина намагається своїми ділами порадувати Отця Небесного лише від самої любові до Нього та бажання радувати Його. Господь бажає, аби наше служіння Йому відбувалося саме з такої причини.

Тепер апостол Павло формулює цю думку в короткому простому виразі, а потім він робить наголос на своєму ствердженні. Читаємо 14-й вірш 5-го розділу:

"Бо вся повнота Закону в одному слові: "Люби ближнього свого, як себе самого!"

/Гал.5:14/

В цьому реченні викладено всю глибинну суть закону. Цей вираз є найпоказовішим та найдієвішим іспитом для тих, хто вважає, що живе за вимогами закону. "Люби ближнього твого, як самого себе". Наступними своїми словами апостол Павло застерігає галатів:

"Коли ж ви гризете та пожираєте один одного, то глядіть, щоб ви не знищили один одного!"

/Гал.5:15/

Я давно вже маю бажання прочитати проповідь на тему саме цих рядків Послання. Якщо я підготую таку проповідь, я назву її: "Християнські людоїди". Чи відомо вам, що у багатьох церквах сьогодні християни кусають, гризуть та пожирають один одного? І такий укус є таким же небезпечним, як укус змії. Ніякий засіб не допоможе тобі загоїти поранення. Тобі залишається терпіти та страждати. Багато змій розвелось сьогодні: тому будь обережним, вони можуть покусати тебе. На жаль, сучасний світ обминає церкву; мені болісно через це,

тому що в наших церквах є дуже багато чудових людей та чудових проповідників. Проте спосіб життя деяких християн утримує громаду на великій відстані від певних церков. Мені особисто відомі декілька таких випадків. Я знаю церкви, в котрих християни не мають абсолютно ніякої любові один до іншого, натомість вони гризуть та пожирають один одного. Це є дійсно жахливо!

СПАСІННЯ ВІРОЮ ТА ЖИТТЯ У ДУСІ СВЯТОМУ ПРИНОСЯТЬ ПЛОДИ ДУХА СВЯТОГО

В наступній частині свого Послання апостол Павло протиставить життю за бажанням плоті життя дорогою Духа Святого. Наступна частина зображує нам спосіб дії для життя у Дусі Святому.

На початку цієї важливої частини Послання апостола Павла до галатів дозвольте мені зробити деякі висновки в зв'язку з розглянутими положеннями. У розглянутій раніше частині Послання головною темою було освячення Святим Духом. Апостол Павло наказав нам: "Христос для волі нас визволив. То ж стійте і не піддавайтеся знову в ярмо рабства". Від чого звільнив нас Ісус Христос? Апостол Павло вже згадував дещо в цьому Посланні. В розділі 1, вірш 4, Павло говорить нам про те, що Ісус звільнив нас від сучасного злого світу. Тобто він говорить про те, що ми не мусимо служити цьому злому світу. Далі у розділі 2, вірш 20, Павло каже: "І вже не я живу, а Христос живе в мені". Ні ти, ні я не маємо змоги жити реальним християнським життям, проте таким життям в нас може жити Ісус Христос. Яка чудова свобода! У розділі 3, вірш 13, апостол Павло пояснює нам, що Ісус Христос викупив нас від прокляття закону. Ми були спасенні від засудження та прокляття згідно закону. По суті, ми були спасенні від самого закону: "Коли ж сповнився час, Бог послав Сина Свого, який народився від жінки і підкорився Законові, щоб викупити тих, що під Законом, щоб нам усиновлення прийняти." /Гал.4:4,5/. А тепер апостол Павло має намір протиставити життя за бажанням плоті життю, освяченому Святим Духом. Ось що наказує святий апостол Павло:

"Тож кажу: живіть духом, і ви не будете задовольняти бажань вашої гріховної природи."

/Гал.5:16/

В цих рядках викладено великий принцип християнського життя: ЖИТИ ДУХОМ. Духом мають жити віруючі люди. Якщо ми будемо жити саме так, тоді ми не будемо "задовольняти бажань нашої гріховної природи".

Слова "бажання природи" в сучасному значенні мають дещо негарний зміст, котрого, однак, були позбавлені слова Святого Письма. Словосполучення "бажання природи" в ті часи

означало бажання плоті, багато з цих бажань зовсім не були аморальними, наприклад, мистецтво або музика. Існує багато речей, котрі самі по собі не є поганими, проте вони можуть посісти місце духовних речей. Деякі християни можуть настільки захопитися якоюсь улюбленою справою, що ця справа відверне їх геть від Слова Божого. Дуже багато християн присвячують забагато часу поклонінню невеликому ящику, котрий зветься телевізором. Не зрозумійте мене неправильно: я також іноді дивлюся телевізійні програми. Я не перебуваю під дією якогось закону, котрий забороняє мені дивитися телевізор. Дійсно, існує декілька програм на телебаченні, котрі можуть сподобатися людині. Проте постійний перегляд телевізора є одним з бажань природи. І коли це відвертає людину від духовних справ, тоді це погано. Апостол Павло проголошує:

"Бо плоть бажає протилежного духу, а дух - протилежного плоті: вони один одному противляться, так що ви не те робите, чого хотіли б."

/Гал.5:17/

Дослівний переклад цього вірша допоможе глибше зрозуміти його зміст: "Бо плоть постійно воює проти Духа, а дух постійно воює з плоттю, вони є супротивні один одному, щоб ви чинили не те, чого хочете", тобто ті речі, до яких звикла стара ваша натура. Дуже важливо зрозуміти: плоть воює проти Духа, а Дух воює проти плоті.

Віруюча людина отримує свою відновлену природу. Саме це мав на думці Господь наш Ісус Христос, коли звернувся до Никодима з такими словами: "Народжене від тіла є тіло, а народжене від Духа є дух" /Ів.3:6/. Однак у віруючої людини залишилася стара природа її плоті, від якої вона не звільниться до кінця цього життя. Думка про можливість нашого звільнення від цієї старої власної природи є трагічною помилкою. Апостол Іван сказав: "Коли ж кажемо, що не маємо гріха, то обманюємо самих себе, і правди немає в нас" /1 Ів.1:8/. Мій любий друже, якщо в тобі немає правди, тоді ти, напевно, є нечесною людиною. Таким чином доводиться, що "бездоганна" особа насправді є нечесною.

Людина має дві природи - стару та нову. Саме про це говорить апостол Павло в останньому розділі Послання до римлян. На власному досвіді він переконався в бурхливому поєднанні цих обох натур; такий же досвід мають багато віруючих людей. Плоть противиться бажанням духа, а дух веде війну з бажаннями плоті. Через це ми не в змозі робити те, що бажали б робити. Нова природа наша постає проти старої природи. Вони є протилежними одна до іншої; вони постійно перебувають у стані ворожнечі. Чи доводилося тобі переконатися в цьому у власному житті?

В наших краях є відомою пісня, котра має назву "Струмуй, джерело". Наведу кілька рядків з цієї пісні:

"Струмуй, джерело благословіння,
Нехай моє серце оспівує твою благодать
І найгучніші пісні прославляють
Потоки твого нескінченного милосердя!"
Це дійсно чудова пісня. Її останні рядки є такими:
"Я схильний блукати і це відчуваю,
Я схильний покинути Бога, Котрого люблю".

Хтось почувши одного разу цю пісню сказав: "В ній йдеться зовсім не про те, що трапилося в моєму житті. Необхідно замінити слова на інші". Через це в збірках пісень знаходимо такий варіант віршів цієї пісні:

"Я схильний поклонятися, Господи, і це відчуваю,
Я здатний любити Бога, Котрому служу".

Який з наведених варіантів є вірним? Так, звичайно, вірними є обидва. Я маю вдачу, котра схильна до непевності, блукання, котра схильна покинути Бога, Котрого я люблю. Існують такі часи в моєму житті, коли це старе моє ество намагається піти геть від нашого небесного Отця. Чи траплялося таке з тобою? Проте я також маю нову природу, яка бажає поклонятися Богу. Іноді трапляється, що під час поїздки наодинці в автомобілі я від щирого серця звертаюся до Отця небесного: "О, Боже! Яким чудовим та могутнім Ти є! Я люблю Тебе і поклоняюся Тобі". Ці слова є виявом мого нового ества; моя стара натура ніколи не наблизиться до прославлення Бога та ніколи не полюбить Його. Отже кожна віруюча людина має в собі нову та стару натуру.

Деякі люди кажуть: "Дійсно, я не можу напевне сказати, чи живу я духом, чи ні". Але немає сенсу обдурювати самого себе. Ти можеш знати про це. Апостол Павло настільки зрозуміло сказав про це, що ти мусиш зрозуміти. Читаємо:

"І коли ви водитесь духом, то ви не під Законом."
/Гал.5:18/

Святий Дух небесного Отця підносить нас до вищого рівня. Тепер апостол Павло детально описує діла плоті:

"Діла плоті явні: це перелюб, нечистота, розбещеність, ідолослужіння, чародійство, ворожнеча, сварка, заздрість, гнів, суперечки, незгода, ересі, ненависть, убивство, п'янство, безчинство і подібне до цього. Про що я попереджую, як і раніше попереджував, що ті, які чинять таке, не впадуть Царства Божого!"

/Гал.5:19-21/

Апостол Павло наводить гидкий перелік плотських гріхів, релігійних гріхів, соціальних або громадських гріхів та особистих гріхів. До групи плотських гріхів віднесено перелюб та подружню невірність, проституцію, статеvu

розбещеність та порнографію, а також брутальність та садизм, що ми багато бачимо сьогодні. Релігійні гріхи - це поклоніння ідолам, котрим є, наприклад, поклоніння грошам або будь-чому, що займає місце Бога, чародійство та вживання наркотиків /наркотики використовуються в усіх язичеських релігіях/, ворожнеча та сварка. Громадськими гріхами є почуття суперництва: заздрість, ревності, а також гнів, суперечки, незгода, ересі, вбивства /Господь казав, що коли ти ненавидиш, то ти є винним в убивстві/. Особистими гріхами є п'янство, гультяйство та розбещеність. Зверніть увагу: апостол Павло завершує перелік діл плоті словами: "І подібне до цього", що означає існування багатьох інших діл плоті, які б він міг навести.

Уважно проаналізуємо такі слова апостола Павла: "Ті, які чинять таке, не впадуть Царства Божого!" Використане дієслово "чинять" означає дію впродовж якогось часу. Наш Господь наводить приклад про блудного сина, котрий забрався в свиняче стійло, однак не залишився там. Звичайно, лише свині постійно перебувають в свинячому стійлі. І якщо син Божий потрапив туди, він буде нещасним доки не вибереться звідти. Але ти опиняєшся в небезпечній ситуації, якщо продовжуєш жити в гріху. Це означає, що ти не є сином Божим. І тобі негайно потрібно навернутися до Господа, покаятися перед Ним і прийняти Його як особистого Спасителя. З цього моменту і розпочинається нове життя у Христі. Нехай Господь благословить ще багатьох із тих, що слухають нас і які, на жаль, ще такі далекі від Бога.

Ми прощаємося з вами. Ми продовжимо вивчення цієї Книги в наших наступних радіопередачах. До нових зустрічей в ефірі, дорогі наші друзі.